

que corri la veu

www.quecorrilaveu.org - redaccio@quecorrilaveu.org

dimarts 6 de maig de 2003

SUMARI

2 Editorial:
"Democràcia?"

Opinió: "El"

Papa Buix i el
petit Asnar

3 Nou informe
d'Amnistia
Internacional

Arma't de raons
contra la
guerra

Objecció fiscal,
una alternativa

4 Breus
d'actualitat

Agenda d'actes
d'aquests dies

El periodisme alternatiu d'EUA a Barcelona

Les IV Jornades per la Llibertat de Premsa reivindiquen el paper dels mitjans independents dins el mapa mediàtic

MARTA BALLESTA · El MACBA acull des d'ahir a la tarda les IV Jornades per a la Llibertat de Premsa que aquest any estan dedicades al periodisme crític als Estats Units. Reconeguts periodistes que treballen en mitjans alternatius als EUA, van exposar en dues taules rodones les seves opinions sobre la relació dels mitjans de comunicació amb el poder i van posar de manifest els subtils mecanismes de censura existents als *media* nord-americans. Tot i ser de plena actualitat arran del conflicte a l'Iraq, el tema de les jornades és va decidir fa temps i Paco Martín, president de la Coordinadora per la Llibertat d'Expressió que les organitza, assegura que es va triar perquè cada any «la voluntat és trencar tòpics i quan algú parla de periodisme als Estats Units, o bé es té una imatge molt mitificada des del punt de vista tecnològic, o en l'aspecte ideològic es creu que és majoritàriament conservador i, en canvi, existeix un espai alternatiu».

Ponents provinents de tots els àmbits de la comunicació van donar elements per a la reflexió entorn als objectius d'aquest tipus de periodisme i el públic a qui s'adreça, alhora

que van donar a conèixer moviments que han esdevingut fenòmens socials com el de les ràdios o televisions comunitàries.

Siscu Baiges, secretari de la Coordinadora destaca la «varietat del debat, on es poden veure punts de vista i realitats diferents» i valora molt positivament la resposta del públic, que ahir va omplir l'auditori del MACBA.

Des del 2000 amb els periodistes

Aquestes són les IV Jornades per la Llibertat de Premsa, que es van començar a celebrar el maig del 2000, coincidint amb el Dia Mundial de la Llibertat de Premsa que se celebra el 3 de maig. En altres edicions han servit per donar a conèixer la situació dels periodistes exiliats o denunciar la persecució que pateixen els professionals de la comunicació en països de règim dictatorial. La idea de fer unes jornades d'aquest tipus va sorgir d'un grup de periodistes que treballaven de manera individual amb un mateix objectiu, denunciar la precària situació de la llibertat de premsa.

L'èxit de les successives edicions, va portar a crear formalment, fa poc més d'un any, la Coordinadora, que

integra la Comissió de Periodisme Solidari del Col·legi de Periodistes, el Sindicat de Periodistes, Solidaritat i Comunicació (SICOM), Acció Premsa, el Centre Català del PEN Club, la Fundació Internacional Olof Palme, l'Associació de Dones Periodistes, la Xarxa Europea de Dones Periodistes, el Fòrum 2004, i la Regidora de Cooperació i Solidaritat de l'Ajuntament de Barcelona.

Paco Martín apunta que l'objectiu de l'entitat és «pronunciar-se públicament davant situacions de manca de llibertat d'expressió, creant nous espais en el món de la comunicació sobre temes dels que no s'acostuma a parlar». Les xifres mostren la greu situació de la llibertat de premsa al món; només durant l'any 2002, 25 periodistes van resultar morts, 700 van ser empresonats per exercir la seva professió i més de 400 mitjans van ser censurats.

Aquesta tarda els dos debats previstos giraran entorn al compromís personal que suposa optar per un periodisme crític i sobre les possibilitats que ofereix Internet al periodisme no oficialista.

Democràcia?

Fa poc ens va arribar a la redacció del *Que corri la veu* una curiosa notícia: El Tribunal Suprem acordava anul·lar 241 candidatures per les eleccions del pròxim 25 de maig al País Basc i Navarra, al considerar que es tractava de successors de les il·legalitzades Batasuna, HB i EH. Si fins aquí la notícia ja és sorprenent, encara ho és més quan ens adonem que a alguns pobles de la comarca guipuscoana de Tolosaldea on fins ara hi havia al poder un partit d'esquerres, ara, de cop, es troben que només hi ha una sola candidatura: la del Partit Popular. Casualment, és el primer any que el partit d'Aznar es presenta com a candidat a les eleccions en aquests pobles. En altres casos, el Suprem ha anul·lat la única candidatura que hi havia al poble, i s'han quedat sense eleccions.

Davant aquest fet, semblen iròniques les paraules del ministre d'Interior, Àngel Acebes, quan diu que «los electores podrán votar con absoluta libertad y en democracia a quien quieran».

El govern d'Aznar no ha respectat l'opinió dels seus votants donant suport a la guerra de Bush. A més, ha imposat una llei universitària totalment ambigua que només agrada a qui l'ha fet. Mentrestant, les seves negligències han enfonsat Galícia en xapapote. I no cal parlar de les reformes en l'educació espanyola, en l'atur, etc. Ara ha aconseguit il·legalitzar partits polítics i grups electorals, limitant les opcions dels qui, en teoria, poden votar el que vulguin. No ens enganyem: això no és democràcia.

Que corri la veu!

No em dóna confiança. No sé si me'l puc creure. Les seves consignes se'm mostren més viciades que mai. Tenia una última esperança en què hagués canviat. Però tot segueix igual.

Lluny de les seves proclames espirituals pensava que m'oferiria quelcom diferent. Fa temps que me l'he deixat d'escoltar, fa temps que les seves creences no són les meves. Però ell no interpreta solament el personatge messiànic que li han atorgat. Tot i que no cregui que ell hagi de fer aquesta funció, és indubtable que milions d'ànimes fervoroses l'obliguen a fer-se escoltar, l'obliguen a entrar en l'escena internacional com a representant d'una posició divina. Vulgui o no ell és un referent, un model, un personatge dogmàtic. I aquests dies se m'ha mostrat com un referent no vàlid. La seva visita a l'estat espanyol se m'ha mostrat com la prova plausible que ja no me'l puc creure.

Què ens ha dit?

Discursos, canonitzacions, homilies, recepcions, discursos, discursos, discursos... I què ens ha dit? Que ens ha transmès? Només ha fet de portaveu dels qui l'han acollit. S'ha mostrat maleable, feble, susceptible a entrar en el perillós lloc del posicionament. No ha estat ara que ha estrenat aquestes sabates noves, va fer tard amb l'holocaust, però per

EH

fi van aconseguir que fes quelcom més que llegir l'Evangeli. Si ja li van marcar -un gol, ara han agafat la seva defensa avançada i en un ràpid contraatac li han fet el segon. Ja fa temps que es fica en "camisas de once baras", però ara ha comès el fatal error de contradir-se o, simplement, de restar callat, de no

potser perquè des de fa temps que me'l miro amb desconfiança, però sobretot perquè pensava que ell no cauria d'una forma tan flagrant.

No és ell

No és ell qui dicta les temàtiques d'actualitat, ni l'objecte dels seus judicis, però tampoc és el govern

anfitrió el que ha de marcar què pot dir i què no pot dir. Tots sabem que a Euskadi hi ha un problema, tots sabem que hi ha víctimes, no ho oblidem, però recentment també hi ha hagut víctimes en altres llocs més càlids. Els homes d'americana blava i corbata se'l

mullar-se. S'havia mostrat discursivament distanciat dels preceptes governamentals, de lluny s'erigia com una veu més en contra d'actituds excessivament bel·ligerants.

El Papa ha callat

Ara no ha dit res, no s'ha atrevit o li ho han prohibit, ja no sé què pensar. Ha pagat un peatge que molts han hagut de pagar, però pensàvem que ell tenia via lliure. S'ha vist suggestionat, de totes totes manipulat. Perquè d'un discurs ha passat a un altre amb aparent naturalitat, perquè no pretenia posar-se ningú en contra, no volia fer mal, però me n'ha fet. Potser perquè sóc proper a aquests "nacionalismes intransigents",

miraven des del fons de la plaça, inquisidors, amenaçadors, esperant "aviam què dirà". Ell ha complert, no solament ha defugit el tema, sinó que ha carregat contra quelcom favorable de cara a unes eleccions. Ha criminalitzat zones senceres, anomenades "perifèriques". Tot ha transcorregut plàcidament als ulls d'alguns, als meus no. Ell m'ha defraudat, i la seva Institució també. S'han acomplert les meves expectatives. Ha seguit interpretant el seu paper, ara, però, pitjor que mai.

MARC DOMINICI
ESTUDIANT DE COMUNICACIÓ

papa buix i el petit asnar

Nou Informe d'Amnistia Internacional sobre la situació actual de la llibertat d'expressió

NÚRIA COTS · Amnistia Internacional (AI) va presentar ahir el seu Informe sobre la llibertat d'expressió al món davant d'unes 80 persones, a la Fnac El Triangle de Barcelona.

L'acte, que s'enmarcava dins els actes entorn la llibertat d'expressió programats per aquesta setmana a la Fnac i al MACBA, va anar a càrrec de Valentí Estalella, d'Amnistia Internacional, i Fernando Fernández, defensor dels drets humans a Colòmbia i acollit al pla de protecció d'AI al nostre país.

L'Informe denuncia tant les agressions a mitjans, que van des del tancament fins a l'homicidi, com la repressió a manifestants pacífics. Tot i que aquesta situació no és nova sí que des d'AI s'ha constatat que des de l'11 de setembre la situació és encara més crítica amb la degradació de llibertats que ja estaven con-

solidades: líders d'arreu del món fan escollir als ciutadans entre llibertat i seguretat, "quan la veritable elecció està entre un país on els drets humans siguin oficialment respectats i un país on ningú està segur".

13 morts i 126 empresonats

Aquest 2003 són ja 13 els periodistes morts i 126 els empresonats, a més d'aquestes i altres dades, AI ha elaborat un mapa on es mostra la situació actual de la llibertat d'expressió per països. Entre els Estats que menys respecten la llibertat d'expressió trobem la Xina, Rússia, Estats Units, els països del Pròxim Orient i gairebé tots els Estats africans i de l'Amèrica Central i del Sud. L'objectiu de l'ONG és que no s'oblidin els presos i que els països respectin les convencions sobre els drets humans.

Els conferenciants en un moment de l'acte d'ahir. FOTO: ANNA-PRIS

D'altra banda, Fernando Fernández, exiliat de Colòmbia des d'abril de 2003 per protegir la seva vida, va exposar el cas concret de

manca de llibertat d'expressió al seu país, "relacionada sempre amb la denúncia de la corrupció i de la repressió".

Arma't de raons contra la guerra

ANDRÉS MOURENZA · «Has reflexionat algun cop sobre el què passa al teu voltant? Tens respostes per a totes les teves preguntes?» A estas y a otras cuestiones intentarán responder las jornadas organizadas por las Asambleas de Estudiantes y Profesores de las Universidades de Barcelona para los días 10 y 11 de mayo en el Parc de l'Estació del Nord. Cada asamblea de facultad, entre las que se encuentra la de Ciències de la Comunicació de la UAB, dispondrá de un stand y se encarga de tratar un tema relacionado con la guerra y aporta uno o dos expertos que realizarán conferencias sobre cuestiones tan diversas como la Física y el Pacifismo, Tecnologías para el Desarrollo, Software Libre o Derecho Internacional y la Crisis de la ONU. Entre los ponentes se encuentran figuras tan destacadas como Arcadi Oliveres o Manuel Delgado. Además de las charlas y los debates se podrá disfrutar de varias exposiciones, talleres lúdicos para los más pequeños y pases de películas que contribuyan a alimentar el debate y la reflexión. Por la noche continua-

rán los actos con conciertos y alguna que otra sorpresa. El objetivo de estas jornadas es, según los organizadores, "llenar de contenido el No a la Guerra y acercar el debate al gran público que normalmente permanece fuera". Se trata de poder dar un espacio a todo el mundo para que pueda exponer y discutir libremente sus ideas sobre la guerra y las perspectivas de futuro.

El cartell de l'acte

Objecció fiscal, una alternativa

REDACCIÓ · El pressupost espanyol de l'any 2003 per a mantenir l'estructura militar és de 14.600 milions d'euros (40 milions d'euros diaris). Aquesta xifra és 11 vegades major que la que es destina a investigació sanitària, i el doble del programa de beques per a tots els estudiants de l'Estat. Però per si això no fos prou, el pressupost real destinat a finalitats militaristes per l'Estat espanyol es divideix i redi divideix entre diferents ministeris i projectes, així que la quantitat real queda tan amagada com és possible. I això passa mentre cada dia 60.000 persones moren per manca del més elemental.

Amb només un 3%

Segons l'ONU, una reducció del 3% dels pressupostos militars mundials permetria reduir un 50% la mortalitat infantil, abastir tot el món d'aigua potable i universalitzar l'assistència primària. La Fundació per la Justícia i la Pau de Barcelona ha trobat una resposta: l'objecció fiscal. Com es pot ser objector fiscal? En fer la declaració de renda, s'ha d'omplir una de les caselles buides per fer deduccions de renda amb les paraules "per objecció fiscal", i especificar-hi

la quantitat monetària objectada. Aquesta quantitat es pot deduir aplicant sobre la quota líquida el percentatge destinat a la despesa militar de l'Estat espanyol, o bé objectant la quantitat fixa que es desitgi.

Després s'adjunta una instància dirigida a la Delegació d'Hisenda, al·legant els motius de l'objecció junt amb el rebut de l'agrupació solidària on es destina la quantitat objectada. L'objecció fiscal no és legal ni il·legal, simplement alegal, ja que no existeixen lleis referides a ella. Després d'haver-la realitzat ens podem trobar dues situacions: o bé que Hisenda accepti el nostre cas d'Objecció Fiscal i no ens reclamis, o bé que ens proposi una altra resolució econòmica. Davant la segona situació tenim dues alternatives: podem acceptar la seva proposta o no acceptar-la, presentant un escrit d'al·legacions i així començar un procés que pot acabar a favor nostre (Hisenda es cansa i retira les reclamacions) o en contra nostre (Hisenda acaba embargant la quota objectada per via bancària).

Més informació a <http://www.solidaries.org/ofiscal>

Tothom a Èvian contra els senyors de la guerra

El G8 es reunirà de l'1 al 3 de juny a Èvian, França, per primer cop després de la guerra d'Iraq. Hi assistiran el president dels EUA, George Bush, i José María Aznar. Estratègicament, el lloc on es durà a terme aquesta trobada és una zona muntanyosa de difícil accés, proper a la frontera amb Suïssa. Des de la Xarxa de Mobilització Global s'estan organitzant flotes d'autocars per tal de poder assistir a les accions muntades per les coalicions francesa i suïssa. Diumenge dia 1 de juny està convocada una manifestació internacional en contra de la guerra i el G-8, i fins al dia 3 hi haurà debats, conferències i tallers en el marc de la contracimera. Els autocars sortiran dijous 29 de maig i divendres 30 de

maig, i el preu és de 50 euros (allotjament inclòs). Per més informació: xmg@xarxaglobal.net / www.xarxaglobal.net / 617 731 470

Amnistia per Amina

El Tribunal d'Apel·lació de l'estat de Katsina, a Nigèria, ha retardat l'audiència de l'apel·lació de la condemna a mort per lapidació d'Amina Lawal. Amina, de 30 anys, està condemnada a mort, ja que se l'acusa d'adulteri per haver tingut un fill estant divorciada. Segons la Llei Islàmica (Shari'a) que s'està aplicant a Katsina, l'embaràs fora del matrimoni és prova suficient per ser acusada del delicte d'adulteri, que es castiga amb la mort. Amnistia Internacional va posar en marxa el 2002 una campanya de recollida de firmes per Internet per

tal de pressionar al govern nigerià, tal com es va fer en el cas de Safiya Hussaini i que va permetre que salvés la vida. En aquell cas es van recollir més de 650.000 firmes en tres setmanes de campanya. Actualment ja s'han recollit 5.086.055 firmes per Amina, però aquest cop els mitjans de comunicació no s'estan fent ressò del cas. El punt crucial en el cas de Safiya Hussaini va ser la pressió internacional, pressió de moment inexistente en el cas d'Amina.

Més informació <http://www.a-i.es>

Donació solidària de sang

Sota el lema "Ells en treuen, nosaltres en donem", els estudiants de la Facultat de Psicologia de la UAB han organitzat una donació simbòlica de sang per protestar contra la invasió militar a

l'Iraq. Aquesta tarda a les 5 a Plaça Catalunya els ciutadans conscienciats demostraran que mentre els senyors de la guerra vessen sang innocent, ells en donen com a mostra de solidaritat.

retalla-la i corre la veu

DIMARTS 6 DE MAIG

Conferència: Dona i Repressió

Hora: 11:00
Lloc: Facultat de Filosofia i Lletres UAB
A càrrec d'Eva Forest

Manifestació unitària de pl. Universitat a Pla de palau

Hora: 12:00
Lloc: Pl. Universitat
La manifestació es divideix en 2 parts: Silenciosa (cal portar mocadors per tapar-se la boca) de Pl. Universitat a Pl. Urquinaona
Sorollosa (xiulets, música...) de Pl. Urquinaona a Pla de Palau
L'hora no és segura
Organitza: Plataforma Aturem la Guerra- Universitats

Cinefòrum contra la guerra: 'El gran dictador' de Charles Chaplin

Hora: 16:00
Lloc: Sala Cinema de la UAB

Periodisme crític als EUA, 'Periodisme crític: un compromís personal'

Hora: 17:00
Lloc: MACBA
Amb Robert Jensen (professor de Dret de Comunicació, de Texas), Tina Rosenberg (editorialista internacional de The New York Times) i Jonathan Schell (periodista de The Nation)

Donació simbòlica de sang: 'Ells

agenda

més informació a www.quecorrilaveu.org

en treuen, nosaltres en donem'

Hora: 17:00
Lloc: Plaça Catalunya (Barcelona)

Periodisme crític als EUA, 'Internet i activisme: navegant a contracorrent'

Hora: 19:00
Lloc: MACBA
Amb Michael Eisenmenger (productor de TV), Sheri Herndon (Indymedia) i Tai Moses (redactora en cap d'AlterNet.org)

DIMECRES 7 DE MAIG

Exposició de les conclusions de la comissió d'Anàlisi de mitjans

Hora: 09:30
Lloc: Aula Magna - Facultat de Ciències de la Comunicació (UAB)
9:30-10:30

Taller de Yoga obert a tothom

Hora: 10:00
Lloc: Gespa de davant de la Facultat de CC. de la Comunicació UAB

'Periodisme i guerra: informació, censura i oblit', a càrrec de Dolors Massanes, membre de Reporters Sense Fronteres, i Francesc Castro, freelance a

l'Iraq i Jordània durant la invasió

Hora: 10:30
Lloc: Aula Magna - Facultat Ciències de la Comunicació (UAB)
10:30-12:00

Cicle de Cinema a la UAB: 'Documentals iranís'

Hora: 12:00
Lloc: Sala de cinema de la UAB - Centre de la Imatge
- OMIA, 1986, de Moshen Nazar
- MADRESEH GOOSHEH HAYAT (School in the corner), 2000, de Farzad Tohir
- DERIVISHES OF KURDISTAN, 2000, d'Abbas Tahvildar
- TABAKI, 2001, de Bahman Giarostami

'La repressió no s'atura: nosaltres tampoc', a càrrec de Francesc Arnau, advocat dels detinguts de Torà, i Jesús Palma, membre d'Alerta Solidària

Hora: 12:00
Lloc: Aula Magna - Facultat Ciències de la Comunicació (UAB)
12:00-13:30

Cicle documentals de l'Iran: 'Omia', 'Madreseh Goosheh Hayat', 'Derivishes of Kurdistan' i 'Tabaki'

Hora: 12:00
Lloc: Sala de cinema de la UAB
OMIA, 1986, de Moshen Nazar
MADRESEH GOOSHEH HAYAT (School in the corner), 2000, de Farzad Tohir
DERIVISHES OF KURDISTAN, 2000, d'Abbas Tahvildar
TABAKI, 2001, de Bahman Kiarostami

'L'aigua bruta del PP: chapapote i Pla Hidrològic'

Hora: 16:00
Lloc: Aula Magna - Facultat Ciències de la Comunicació (UAB)
16:00-18:00

Passi de vídeos: La situació humanitària a Palestina

Hora: 17:00
Lloc: Sala de Graus [Facultat de Lletres, UAB], Bellaterra

'12 anys d'embargament a l'Iraq, 12 anys de guerra silenciada'. Vídeo-fòrum a càrrec dels Brigadistes en Solidaritat per la causa àrab

Hora: 18:00
Lloc: Aula Magna - Facultat Ciències de la Comunicació (UAB)
18:00-19:30

Xerrada: Nunca Mais

Hora: 19:00
Lloc: Casal d'Associacions Juvenils de Barcelona
Organitza: Fòrum Social de Barcelona

Un diari obert a tothom: redaccio@quecorrilaveu.org

www.quecorrilaveu.org

